

Midnattsropet

Nr 2 1977 • årg. 17 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

En helt liten tingest som kan förmedla evangelium till stora folkgrupper. Ja, just det, en radiosändare som Imsen här glatt visar upp.

Hundra entusiaster på Blommenhof:

**VI MÅSTE SKAPA VÅRA EGNA
KANALER FÖR EVANGELIUM!**

**SÅ
UPPKOM
BARNDOPET**

sid 10 — 11

**LEVA I JESU
FATTIGDOM**

Ledaren sid 4

**VÄCKELSE-
KAMPANJERNAS
FAROR**

Lewi Pethrus i EH 1932

Detta nummer är tryckt i Örebro. Sid 3

... och säger vi nej till statsbidrag måste vi själva skapa våra resurser

Rapport från Blommenhof: GUSTAF JILLKER

Från morgon till sena kvällen pågick samtalen om de för väckelsefolket så angelägna ting. Här lyssnar fr.v. Göran Sörle, C. G. Rognstad, Hans Brynte, Jan Egil Hafsahl samt Gustaf Larsson, Hans Corin, Östen och Niclas Dahlberg.

Vilka problem är det idag som kristenheten debatterar då den samlas till sina interna konferenser? Ja, den som var med på den arbetskonferens, som anordnades under tre dagar omkring nyår på Blommenhof i Nyköping för Maranatas storfamiljer, kunde konstatera att de problem som där behandlades icke tillhörde de vanligaste. Varför? Ja, vad är det som egentligen har hänt när en rörelse måste anordna en konferens för att ta upp sådana speciella frågor som har att göra med skatter och lagar. När idéfrågor, ledarskapsfrågor, lojalitetsfrågor och skolfrågor görs till frälsningsfrågor måste det väl vittna om att lägertidens trygga ro definitivt är förbi.

Till samlingen kom en stor skara från samtliga storfamiljer. Under samma tid anordnades också en skolungdomsvecka,

vilket gjorde att Blommenhof blev mer välfyllt. Inte en vrå var ledig under nattens timmar.

På plats var också Sveriges Radio, lokaltidningarna och en stor veckotidning. Deras intresse gällde naturligtvis piratradioverksamheten. Och de fick tydligen också vad de ville ha. Nyheten om en ny typ av radioverksamhet fick dem nästan att hoppa jämfota av glädje.

Hundra entusiaster kan bli nog så hungriga. Några av husmödrarna var fr.v. Lisbeth, Birgitta och Ulla, samtliga bor på Blommenhof.

Löpsedlarna om kommande radiosändningar över Nyköping påminde oss dock om att massmedia knappast har något större intresse av någon allvarligare debatt.

Att radion och tidningarna inte skulle ta upp våra verkliga problem hade väl inte heller någon räknat med. Många års erfarenheter av massmedia har väl gjort oss ganska misstroga. Vi fick dock en nyttig illustration till det vi kom att tala om under dagarna: Vad får svenska folket veta om Maranata egentligen? Och kanske ännu hellre: Vad har svenska folket egentligen fått för informationer om evangelium? Och vem har stått för informationerna?

Arne Imsen förklarade:

— Vi har vår mötesverksamhet. Den är bra — kvalitativt den bästa. Men den grupp människor som nås av vår mötesverksamhet är begränsad och består i allmänhet av sådana som redan är påverkade. Den breda informationen som når det stora flertalet kommer från massmedia. Och den informationen består i allmänhet av att vi är mer eller mindre besynnerliga.

Vad har vi då för kanaler själva för vårt budskap? Ja, vi har litteratur, tidningar, traktater, skivor och kassetter. Och nu också radiosändningar. Av radiosändningarna kan man tänka sig två typer dels från en kommersiell station utanför Sveriges gränser, dels från små "illegala" stationer, som täcker ett begränsat område i Sverige, t.ex. en stad.

Frågan om hur radioverksamheten skulle bedrivas i framtiden väckte debatt. En syster invände att vi i första hand borde inrikta oss på arabiska program till arabvärlden som planerat eftersom svenskarna ändå relativt sett var väl gynnade av religiösa utbud.

— Det finns ett skäl som gör att vi bör fortsätta sändningarna på FM-bandet i Sverige, förklarade en broder. Länderna avgränsar alltmer frekvensområdet för sina sändningar för egen del. Detta gör man för att lättare få kontroll över programutbudet och hindra

lyssnarna från att höra på andra länders program. Idag säljs det i Sverige nästan bara radioapparater för FM-bandet. Och skulle man åka till Sovjetunionen och ta med sig en svensk radioapparat, skulle man inte få in något program alls. Där ligger stationerna nedanför det frekvensområde vi använder här.

Att sända i Sverige illegalt på FM-bandet handlar alltså lika mycket om att värna om yttrandefriheten. I en intervju som Södermanlands Nyheter lyckades få i samband med konferensen på Blommenhof (publicerad i MR förra numret, nr 1) med chefen för Sveriges Radios religiösa programutbud, John Ronnås, framgick det klart att yttrandefriheten i Sveriges Radio definitivt inte gällde "ytterlighetsgrupper" som t.ex. Maranata. Maranata var en alldeles för liten grupp för att påräkna någon uppmärksamhet. Sveriges Radios utbud bestämdes av lyssnarmajoritetens religiösa hemvist. Programinnehållet var helt underordnat. Med andra ord: John Ronnås bekräftade alltså med all tydlighet hur angelägna och nödvändiga piratradiosändningarna var.

Då frågan kom upp om vi alltså skulle fortsätta piratradiosändningarna beslöt samtliga deltagare med ett öronbedövande bifall att ännu intensivare personligen satsa på fortsatt piratradioverksamhet.

Så beslöts det även att en kommitté skulle väljas som skulle arbeta ut ett förslag till radiosändningar från en etablerad station på kontinenten och sedan presentera för församlingen.

— Väckelsebudskapet går idag lika mycket utanför de officiella kanalerna som på konventikelplakatets tid, kommenterade Arne Imsen och ställde frågan: Vem har skapat den nuvarande lagstiftningen och varför har den egentligen tillkommit? Vilka har ett sådant behov av att de måste beskyddas, och vad måste de beskyddas emot?

— Det pågår för övrigt en systematisk begränsning av den personliga friheten. Vi har idag visserligen religionsfrihet. Andra krafter i samhället verkar dock i rakt motsatt riktning. Ja, de tycks t.o.m. vinna terräng.

Då reste sig en barnmorska upp och började vittna. Hon hade nyligen sökt arbete på ett sjukhus. Då hon inställde sig frågade en läkare rakt ut om hon var kristen och hur hon skulle göra i en given situation. Underförstått: Hon förhölls att inte nämna någonting om Gud ens för en döende patient. Det var en skakande bild hon gav från ett modernt svenskt kroppssjukhus 1977.

Sjukhusvård idag handlar tydligen inte längre bara om att sterilisera nålar och instrument, sår och sjukdomshärdar. Idag vill man även sterilisera

forts. sid. 16

MIDNATTSROPET

— en appell —

□□□ Detta nummer av Midnattsropet är tryckt på samma ställe som en gång för sjutton år sedan började trycka vår tidning.

Eftersom en del av Midnattsropets medarbetare flyttat till Örebro, och tyngdpunkten av redaktionsarbetet förlagts där, undersökte vi möjligheterna att åter förlägga tryckningen av tidningen där. I kontakt med detta vårt första tryckeri, kom vi underfund med att dess kapacitet väl räcker för den övergångstid vi ännu måste anlita andra för att få tidningen i pränt. Dessutom är tryckkostnaderna här lägre än i Stockholm. Under denna övergångstid kan det möjligen bli en del förskjutningar när det gäller utgivningsdatum, och vi vill be om våra läsares överseende.

Midnattsropet, "radikal, väckelsekristen front", vill vara väckelsefolkets röst. När de stora folkväckelserna i vårt land bröt fram, var det många som lämnade ett etablerat och accepterat livsmönster för att sälla sig till och identifiera sig med de smådade och förlöjligade väckelsekristna. Deras djupa övertygelse, fast förankrad i Guds Ord och kärleken till Kristus, gjorde dem till banbrytare i kristenheten och i samhället. Vi känner en stark och sann samhörighet med deras bekännelse och livsföring. Och vi tror att de som minns och lever kvar i brytningsårens bekännelse, känner igen samma friska tongångar i Midnattsropet.

□□□ Midnattsropet är en liten tidning. Med den monopolisering och det bidragssystem som är förhärskande i samhället, är det förenat med stora svårigheter att inte ta emot statligt understöd eller kommersialiseras. Men Midnattsropet är angelägen om att kunna förbli fri, utan att politiska och ekonomiska styrningseffekter ska påverka dess policy.

Därför är Midnattsropet också kanske mer än andra tidningar hänvisad till och beroende av läsekretsen. Den vill vara inte en tidning FÖR, men en tidning MED sina läsare. För att möjliggöra fortsatt utgivning, behöver vi ständigt hjälpas åt. Uppgifterna växlar naturligtvis efter vars och ens utrustning och möjligheter.

Då ingen av oss som officiellt är engagerade på redaktion och distribution har vare sig utbildning eller lön för detta arbete, behöver inte någon läsare heller känna sig för ovan eller okunnig att hjälpa till. I Guds verk är det alltid först och främst om ett hän-

givet och brinnande hjärta för att förmedla ett budskap. Skriv och berätta om något du upplevt! Skriv om situationer där du bor! Lägg fram böne- och tacksägelseämnen! Och, om du inte redan gör det, så börja evangelisera i din omgivning med Midnattsropet! Dess speciella och uppfordrande budskap, kommer inte att bli obemärkt. Förutom att prenumerera kan du också GÄVOPRENUMERERA åt släkt och vänner. Och ge STÖDGAVER till tidningen. Så kan vi alla aktivt dela ansvaret för tidningen, både innehåll och ekonomi.

□□□ År 1977 kommer vi intensivare än förr att följa utvecklingen på det religiösa fältet i vårt land. Detta år är ju de stora konferensernas år. Den väldiga kampanjen med Billy Graham på Scandinavium i Göteborg har vi nyss bevakat. Så har vi V-77 i Västerås under augusti. "Ett folk på väg", är motot för den konferensen, vars förberedelse tog sin början omedelbart efter G-72 i Göteborg avslutades för fem år sedan. När vi bevakar och refererar och kommenterar, vill vi göra det på annat sätt än ekumenikens vapendragare. Utan sidoblickar och färgade glasögon.

Utvecklingen går därhän att Ordet får en allt mera inomvärldslig, politisk och spiritualistisk tolkning. Och missionen reduceras till en social och kulturell fråga. Midnattsropet är för närvarande den enda tidning i vårt land som tar upp dessa frågor i bibelns ljus.

□□□ Vi vill också ge evangelisationen, både ifråga om rapporter från olika gruppers arbeten och dess teologiska motivering, stort utrymme i Midnattsropet. Vi är angelägna presentera den speciella evangelisationsmetod som på senare år blivit kännetecknande för många maranatavänner — storfamiljer. Utifrån storfamiljernas ställningstaganden i olika samhällsfrågor — skolan, förvärvslivet, fackföreningen, statsbidrag, o.s.v., kommer vi även att försöka spegla samhällsutvecklingen i profetiskt perspektiv.

Det profetiska skeendet i världen låter oss ana att tiden vi har att verka är mycket kort. Låt oss tillsammans satsa på att forma och sprida Midnattsropet som en klar och utdragen väckelsesignal. En signal som kallar Guds folk till fronten, och som väcker människor från synd och död till att tro på och tjäna den levande Guden!

Inbetalningskortet som medföljer hjälper dig att överföra ditt bidrag till Midnattsropets ekonomiska avdelning. □

ARNE IMSEN:

LEVA I JESU FATTIGDOM

— *den nya tidsålderns ideal*

Vad beror det på att vi kan ha det så lugnt, stillsamt och förnöjsamt, och se hur världen blir allt mer demoniserad? Vi kan leva nästan i harmoni med strukturen. Det måste bero på att väsentliga delar av bergspredikan är något som vi förlägger till en tid som ligger bakom.

Om bergspredikan är lärjungaskapets lärobok, så kan vi inte gärna påstå att vi förkroppsligar Jesus Kristus. Det finns många ting i bergspredikan som vi absolut inte är redo att acceptera. Som vi inte ens tänker på, för vi tycker att bergspredikans etik och ideal hör hemma i en annan tid och i en annan värld, i ett annat samhälle.

Men om vi säger det, då har vi redan kapitulerat för världen. Då har vi sagt att Jesus gett oss en undervisning som det är omöjligt att praktisera. Den som åstundar att förkroppsliga bergspredikan ställs inför det omöjliga och just därför har vi underlåtit att förverkliga den, och ganska enkelt dragit oss undan lärjungens verkliga problem och svårigheter. Vi har istället fått de svårigheter som är typiska för människorna i världen. Vi delar världens bekymmer och världens barns svårigheter. Vi borde ha kvalitativt andra frågor att brottas med; de problem som efterföljelsen ställt oss i. Men vi har världens problem: Vad skall vi äta, vad skall vi dricka, vad skall vi kläda oss med?

Vad beror det på att vi kan ha det så lugnt, stillsamt och förnöjsamt, och se hur världen blir allt mer demoniserad? Vi kan leva nästan i harmoni med strukturen. Det måste bero på att väsentliga delar av bergspredikan är något som vi förlägger till en tid som ligger bakom.

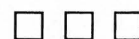
Nu kommer jag in på problem som sannerligen inte är lätt att ta upp. Till exempel frågan om penningpolitiken — räntepolitiken. Jesus säger att om du lånar ut, ska du inte begära tillbaka. Framför allt inte begära ränta. Då har han kapat hela vinstintresset. I Guds rike finns ingenting som heter lån. Där är det fråga om att ge. Låna ut åt höger eller vänster, men begär aldrig att få något tillbaka! Det är det nya ideal, den nya tidsåldern.

Eftersom vi satt bergspredikan ur funktion, och accepterat världens tanke- och handlingsätt, så slipper vi undan lärjungaskapets konflikter. Och därför behöver vi heller aldrig kraften för att bära lärjungaskapets konsekvenser. Då får vi istället ta de bekymmer som hör världen till. Och dela de svårigheter som hör världen till.

Vi tänker på atombomb och krig och arbetslöshet och hungersnöd. De problemen borde vi ha varit lösta ifrån för länge sedan. Jesus sa: "Samlen eder icke skatter på jorden." Det går inte att göra om bibeln och säga att det gäller speciella områden. Det är ett allmänt, generellt och klart besked från Jesus Kristus: "Samlen eder icke skatter på jorden."

Börjar vi samla skatter, får vi räkna med att tiden kommer att gå åt för att samla skatter. Dels måste vi sätta in krafterna på att samla, och dels måste vi bygga upp skyddsnät för att förvara och försvara det vi har förvärvat. Sedan räcker vare sig tid eller kraft för att samla skatter där ovan.

Jesus säger: Gå rakt in i det fattigdomsideal som jag själv har levat i, och underkasta er de villkoren. "Gören eder icke bekymmer." Gud kläder liljan på marken. Det innebär ju inte att liljan slipper undan övriga naturens vanskligheter. Liljan är inte på något sätt favoriserad framför andra. Den får klara regn och torka. Ibland är det torrt och den skriker efter vatten. Ibland forsar det regn så att den nästan flyter bort ifrån sin plats. Jesus sa inte: Gör er inte bekymmer, så ska ni slippa hungra. Gör er inte bekymmer, så ska ni ha överflöd på mat och kläder. Se på liljan, det vill säga, liljans villkor. Den står både i regn och torka så länge det över huvud taget finns livsmöjlighet. Men när livsmöjligheterna upphör, så försvinner liljan. Det vill Jesus göra klart för oss. Så länge det finns möjligheter för lärjungaskapet, ska vi fungera som lärjungar. När de möjligheterna upphör, då kommer lärjungen att tas bort, räddas och bärgas.

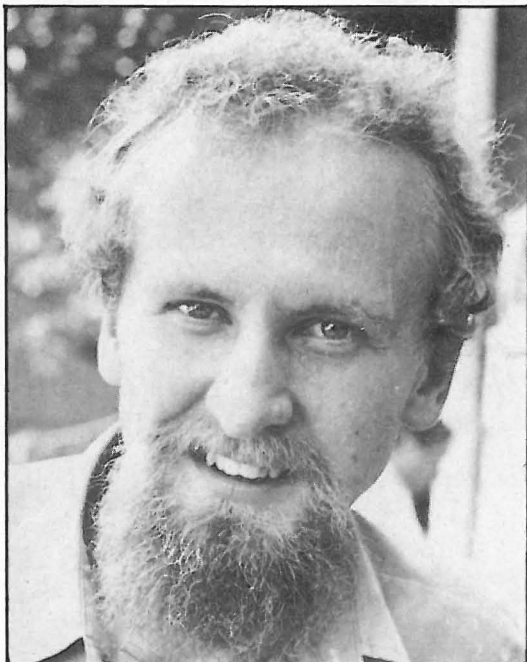

Se på fåglarna under himmelen! Jesus visar på fåglarna som inte sår och inte bär, men ändå blir tillgodosedda. Han säger inte: Titta på sparvarna som sitter i trädtopparna, och hur de andra fåglarna kommer farande till sparven för att tillgodose sparvens behov. Se hur hela den övriga skapelsen ställer upp och betjänar sparven! Det säger han inte. Sparven får flyga från plats till plats. Plocka upp och arbeta. Så länge det finns näring, så lever den. När näringen tar slut, då dör den. Inte ens en sparv faller till jorden utan min himmelske Faders vilja!

Vi får dela alla de svårigheter och problem som existerar i den här världen. Vi kan inte räkna med att den övriga skapelsen på något vis särskilt ska backa upp och hjälpa oss. Det kan bli tvärt om. Men så länge det finns livsmöjligheter, kommer vi att få leva och verka. När de livsmöjligheterna har upphört, tas vi bort.

Det är inte i sig själv ett mål att existera. Målet är att leva för Fadern. Där kommer problemen in. Vi ska inte leva för oss själva till behag, vi ska inte

forts. sid. 17

MAJORENS RETRÄTT

av MATS JANSSON

■■■ Det är Trettondag jul och jag sitter i en Frälsningsarmé-lokal och gläder mig åt den äkta "gammaldags" väckelseatmosfären i denna övrigt så artistiska, förkyrkligade och gospelgalna tid. Det är lovsångsmöte och avslutning på en bönedag. Strängmusikens tanter sjunger sina gamla hederliga väckelsesånger, det är mycket bön, och vittnesbörden kommer tätt, spontant och snabbt, när tillfälle lämnas.

Den gästande majoren talar om bön och frälsning på ett rakt och enkelt sätt. Det känns som om man vore långt från det babyloniskt finslipade 1970-talets frikyrklighet.

■■■ Då spricker bilden. Majoren börjar tala om dopet. Först ber han om ursäkt för att han tar upp en så kontroversiell fråga. Sedan fortsätter han: "Vi vore mycket dåliga kristna, om vi förkastade dopet." Så uttrycker han sin respekt och vördnad för barn-dopet i "vår gamla kära svenska kyrka." Men Frälsningsarmén har soldatinvigningen, och det är minsann inget sämre sakrament (även om det inte är just det ordet majoren använder). Tyvärr nämner han aldrig var i Bibeln soldatinvigningen instiftas, som ett alternativ till det apostoliska dopet.

Elden brinner i pingstkyrkan. Elden brinner i statskyrkan. Men elden brinner också i Frälsningsarmén. Vi förkastar inte dem som döper, liksom Johannes Döparen döpte, säger majoren. Men vi har soldatinvigning och fana och ande och eld.

Jag vill resa mig och gå, men feghet att bete sig "opassande" håller mig kvar. Mötet fortsätter — i samma goda väckelsestil som i början. Predikan, av majorens hustru, bränner till ordentligt med uppmaning till frälsning och förnyelse.

■■■ Efteråt får jag tillfälle att prata med majoren. "Jag blev ledsen över det du sade om dopet", säger jag. Majoren blir ett enda stort och runt ekumeniskt överslätande. Det var inte alls meningen att sära någon åsikt. Han bedyrar med exempel sitt goda ekumeniska sinne. "Min dotter är gift med en pingstvän" o.s.v. Barndop eller vuxendop eller vad som helst — han respekterar allt och alla och vill absolut inte sära någon.

Men varför nämnde han barndopet? Åh, det var inte meningen att ta ställning i den frågan — "men det har uppstått vissa tvivel bland vårt eget folk" på Frälsningsarméns ceremonier, att de inte skulle vara lika bra som dopet. Sådan oro i lägret måste man tydligen få rätta till utan att störa den goda ekumeniska sämjan.

— Har du ingen egen åsikt om vad Bibeln säger om dopet?

— Bibeln förespråkar vuxendopet! säger majoren, uppenbarligen glad att få hålla med mig. Men när jag invigdes till soldat tog jag samma ställning som i ett dop. Det kommer inte an på yttre handlingar.

■■■ Men Bibeln talar om dop och inte om soldatinvigningar! Jesus har knutit tron till en bestämd yttre handling, en bekännelse inför andevärlden och människorna.

Majoren håller med och glider undan. Dopet är en invigning, soldatinvigningen likaså. Om det är Jesus eller William Booth, Bibeln eller traditionen, som har befällt det, tycks kvitta honom lika. Vuxendopet i Bibeln är ingenting som tycks störa hans sinnesfrid, ingenting han behöver *handla* på. Alltjämt lika vänlig får han syn på en annan människa och skyndar bort för att hälsa på henne. Samtalet är slut.

■■■ Salig är den som *hör* Jesu ord och *gör* efter dem! "Efter denna förebild blir nu också ni frälsta genom vatten — nämligen genom ett dop som inte betyder att man avtvår kroppslig orenhet, utan betyder att man anropar Gud om ett gott samvete — i kraft av Jesu Kristi uppståndelse." (1 Petr. 3: 21). "... och de steg båda ned i vattnet, Filippus och hovmannen, och han döpte honom." (Apg. 8:38). "Då tog Petrus till orda och sade: Inte kan väl någon hindra att dessa döpas med vatten, då de har undfått den helige Ande, de likaväl som vi?" (Apg. 10:47). "Den som tror och blir döpt, han skall bli frälst!" (Mark. 16:16).

"Genom blodet, vattnet, Anden/blir du Jesu Kristi brud!"

Ett nytt möte med Jesus

Vad som skett internt i lärjungaskaran hade inte heller gått ostört och märkligt förbi. Det hade satt sina spår. Men efter varje konflikt och irrationensmoment, hade Jesus blivit allt större för honom. Ty Jesus visade sig i alla sammanhang som övervinnaren, segervinnaren och befriaren. Han gick aldrig ur en situation i nederlagets tecken. Han framstod för lärjungarna som den suveräne. Och visst var det tryggt i Jesu närhet.

Och så kom sammanbrottet. Korset. Ängsten. Rädslan. Isoleringen. Smäleken. Bespottelsen. Hånet. Och frågorna. Bakom de stängda dörrarna samtalade man om tiden som varit. Man försökte penetrera framtiden. Vad ska vi nu göra? Petrus var fortfarande en stark man i sin bästa ålder. Och Gennesaret var fortfarande ett öppet hav där möjlighet erbjöds till fiske. Så sade han: "Jag vill gå och fiska!" Och fick som svar: "Vi går med dig!" De som drog iväg på det fisket hade en alldeles speciell utstrålning, och omkring dem var en alldeles speciell atmosfär.

Han går ner till oss

Så kom Jesus efter misslyckandet. "Haven I något att äta?" Just i denna fråga uppenbarar Jesus att han vet om vår situation. Han vet våra behov, och han vet hur han ska nå oss när vi är instängda, ängsliga och rädda, och knappast kan skilja på honom och andra på grund av vår misstänksamhet. Vi är så stukade och tillplattade att vi knappast vågar visa oss för en enda människa. När Jesus kommer i sin

egen skepnad vågar vi nästan inte öppna munnen och tala, för vi vet inte om det är lönt. Vi är bortgjorda och nergjorda i egna och andras ögon, så vi tycker vi inte har något att hoppas på.

Just i det läget, då vi känner oss utlämnade åt makterna, då står Jesus där. Men han tar inte upp en teologisk diskussion med oss om problemen för att lösa dem intellektuellt. Han frågar: "Haven I något att äta?" Jesus vänder sig till det mest elementära i vårt väsen. Han går ner till oss. Det var inte bara lärjungarna som behövde äta. Jesus behövde också äta, men han ville äta tillsammans med dem.

Vägar till vårt hjärta

Då Jesus kommer, kommer han vanligtvis på ett helt annat sätt än vi föreställer oss. Vi har våra förutfattade meningar om hur det skall gå till. Vi har också predikantens ord och besked. Ingenting stämmer i det mönster vi gjort upp eller andra hjälpt oss att skapa. Jesus kommer de tidpunkter vi väntar honom minst. Men han kommer på det sätt vi mest av allt behöver honom för att lösa, inte de ytliga problemen, men de innersta. Det innersta problemet är gemenskapsproblemet. Vi behöver inte kontakt med problemlösare i första hand. Vi behöver en fördjupad gemenskap med Jesus. Men han måste skapa vägar in i vårt hjärta. För vanligtvis är vi blockerade och otillgängliga också för honom, fastän vi inte vill vara det. Vi tror oss vara öppna och reservationslösa, men egentligen är vi tillknäppta och reserverade.

När vi på ett eller annat sätt blivit stukade, är vi misstänksamma och rädda till och med för dem Jesus sänder i vår väg. Men Jesus känner oss. Han kommer och frågar: "Haven I något att äta?" Han deklarerar där på samma gång både brist och möjlighet. Han visste att det fanns ingenting. Men han visste också var resurserna fanns. Där Jesus är, står hela naturen i spänd förväntan. Han kallar på fiskarna i havet. Han kallar på fåglarna. De enda som inte lyssnar när han kallar dem är människorna. Alla de andra kommer.

Människorna är så fördummade och avtrubbade, så de vanligtvis inte hör Herrens röst. Han kallar på fåglar och fiskar, ja, ibland behöver han inte ens kalla på dem. I kraft av hans egen attraktionsförmåga och utstrålning kommer skapelsens alla tvåbenta och fyrbenta simmande och krälande var- elser till honom. Hela skapelsen längtar efter Jesus.

"Haven I något att äta?" Det är inte bara lärjungarnas behov som skall mättas. Jesus längtar efter att få äta tillsammans med dem. När Jesus börjar tala på sitt speciella sätt, då är det som fjällen faller från Petrus ögon. Öronen öppnas, och han känner igen tonen. Sättet. Det där kan inte vara någon imitation. Det kan inte vara någon fiende. Det är genuint äkta. Det är Jesus.

Lämna allt

En gång, omkring tre år tidigare hade den unge mannen i sin krafts dagar mött Mästaren som stod där på stranden och hört hans röst: "Följ mig!"

Just i det läget, då vi känner oss utlämnade åt makterna, då står Jesus där. Men han tar inte upp en teologisk diskussion med oss om problemen för att lösa dem intellektuellt. Han frågar: "Haven I något att äta?" Jesus vänder sig till det mest elementära i vårt väsen. Han går ner till oss. Det var inte bara lärjungarna som behövde äta. Jesus behövde också äta, men han ville äta tillsammans med dem.

På vinst och förlust lämnade han allt. Det fanns ingen förklaring till hur han kunde göra det. Vi vet ingenting om upprinnelsen eller bakgrunden. Det står bara att han följde. Det måste ha varit en väldig attraktionskraft i Jesu kallelse. Där fanns inga utfästelser om något annat än att lärjungen skulle bli människofiskare. Petrus hade troligen ingen aning om vad det innebar. Han bara hörde att Jesus sade det. Förklaringen till det som skedde med Petrus är inte löften, utfästelser och dylikt. Förklaringen är Jesus själv. Jesus utövade ett avgörande inflytande på den här mannen som beslöt sig att resolut lämna allt han hade för händer och följa honom.

Yrkesstoltheten

Tre och ett halvt år senare möter du samme man i ett annat läge. Han var ganska stukad och tillplattad. Hela hans liv höll på att bryta samman i ett totalt kaos. Men någonting hade han kvar. Det var yrkesstoltheten. Han hade något att falla tillbaka på. Även på den punkten måste han möta sin överman och knäckas. När Jesus på morgonen kom och sade: "Haven I något att äta?" så blottställdes yrkesmannens situation. Han borde ha haft, men hade ingenting. Han hade ingenting efter tappra försök tillsammans med sina bästa vänner som han hade möjlighet att demonstrera sin skicklig-

het för. Han hade ingenting att mäta vare sig dem eller sig själv med.

Då stod Jesus där. Så mötte Petrus sin överman. Det var Petrus' examensdag. Han skulle avlägga teologisk ämbetsexamen. På den här tentamensdagen ställde Jesus frågan till honom: "Petrus, älskar du mig?" Vad skulle man svara på en sådan fråga, när man var så tillstuckad och samtidigt så mättad och tillgodosedd? För andra gången i sitt liv mötte Petrus kallelsen från Mästaren: "Följ mig!" Och plötsligt öppnade sig en helt ny värld för en helt ny tjänst. Första gången efterföljelse i själavinnande. Andra gången efterföljelse i själavård. Då fick Petrus lära sig hemligheten att ge sitt eget liv. Tidigare hade han gett sin tid, sin kraft åt Jesus. Nu hade han mött korset. Det var fråga om att ge sitt liv. På den kallelsen svarade han sitt obetingade och tveklösa ja, och Petrus gick i döden med sin Mästare.

JESUS — vår framtid

Ingenting av detta hade kunnat dresseras fram i Petrus liv. Förutsättningarna fanns inte i honom på en enda punkt. De fanns i Jesus. Jesu närvaro. Jesu förblivande. Hemligheten till att vi kan utvecklas, mogna, få vidgade perspektiv och komma in i ett underbart tjänande är Jesus Kristus.

Du behöver möta Kristus i din situation, och han vill möta dig. Dörrarna kan synas stängda, det kan vara omöjligt se någon väg. Du behöver inte se någon väg. Du behöver inte se någon framtid. Du behöver se Jesus. Din väg, din framtid, ditt hopp, din tro, din hjälp och förlossare är Jesus Kristus. Om du har sett honom, mött, vidrört och delat gemenskap med honom så gör du den erfarenheten att allt du behöver är Jesus. Allt du skall vara med om känner han till. Och han kommer att följa dig alla dagar intill tidens ände.

I denna underbara efterföljelse finns rum för tusentals misslyckanden. Gud har råd med det. Himmelriket går inte under därför att du försöker och misslyckas. Aldrig. Himmelriket har råd med att du misslyckas en gång. Två gånger. Flera gånger. Bara du ser till att hjärtat inte hårdnar och ditt sinne inte blir stolt. Bevara dig i ödmjukhet, så skall Herren ta hand om både dig och dina misslyckanden. Han skall hela dina brister och läka dina sår, så du kan tjäna honom med frimodighet utan att rodna av blygsel. Gud välsigne dig! Tag emot välsignelsen och var fri för Jesu skull! Amen.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEN, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: Förlags-Tryckeriet

Örebro 1977

Predikan på kassett.

Hela programmet på sid 19

av **LARS NILSSON**

Vart är du på väg?

Jesus lever! Det är sanning och inga tomma ord. — Men har han visat sig för dig? frågar du. Ja, det har han. Härlighetens Gud uppenbarade sig för mig liksom han gjorde för Abraham en gång. Jag ser Gud dagligen. I mina nådesyskon och i vardagslivets detaljer.

Många säger: Om Gud visar sig för mig, ska jag tro på honom. Bibeln säger i Hebr. 9:27—28 "Och såsom det är människan förelagt att en gång dö och sedan dömas, så skall Kristus, sedan han en gång har blivit offrad för att bära mångas synder, för andra gången, utan synd, låta sig ses av dem som bida efter honom till frälsning". Det är alltså inte alla som kan få se Jesus utan endast de, som *bidar* efter honom till frälsning.

En klippa i tillvaron

Ett annat bibelord säger: "Utan helgelse kan ingen se Herren" (Hebr. 12:14). Man kan inte närma sig Gud hur som helst. Man kan inte tillkalla honom som man tillkallar en betjänt. Gud bor i höjden men också hos dem, som har ett ödmjukt och förkrossat hjärta. Vi måste ödmjuka oss inför Gud, då skall han i sinom tid upphöja oss. Ödmjukhet går före ära, men högmot går före fall. I Lukas 1:52 kan vi läsa: "Härskare har han störtat från deras troner och ringa män har han upphöjt; hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat bort med tomma händer."

Och i Matteus 5:6: "Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade." Den som bidar efter Herren till frälsning har också en hunger i sitt inre som kan mättas. Det måste finnas ett be-

hov efter Gud och hans rättfärdighet. Kom ihåg hur den egenrättfärdige som i sina egna ögon var rik inför Gud, ställde sig längst fram i templet. Men bibeln säger att det som är högt och stort i människors ögon är en styggelse inför Gud.

Jesus sa en gång: Om ni inte omvänder er och blir som barn, så kan ni inte komma in i Guds rike — Matt. 18. Och ett barn är ju helt beroende av sina föräldrar för sin existens. Så måste du också komma inför Gud för att kunna bli förvandlad. Om du reservationslöst överlämnar dig till honom och talar till honom i denna stund så vill han frälsa dig. "Var och en som åkallar Herrens namn han skall vara frälst" står det i Romarbrevet 10:13. Åkallan är ett SOS från en människa i nöd.

Bibeln säger i samma kapitel att ingen som tror på Jesus skall komma på skam. Att vara frälst är inget osäkert. Att vara frälst det är att stå på klippan Kristus — en klippa, i vår tillvaro. Den kan aldrig rubbas. Kristus är i går, idag och i all evighet densamme! Människa! Överväg din sak medan tid är.

'Jag väntar'

Kanske någon säger att han väntar tills han blir äldre. Men bibeln säger att vi alla människor är evighetsvandrare. Därför är det så viktigt att du överlämnar dig åt Jesus just idag. För idag är frälsningens dag.

Varken du eller jag har något löfte om morgondagen, så ta emot förlåtelse för dina synder *nu* och upplev läke-dom till både ande, själ och kropp.

Varför skall du gå och bära på syndens börda? Det står i Jes. 53 att Jesus

har burit våra sjukdomar och våra synder upp på förbannelsens trä. Ja, Jesus har försonat hela mänskligheten med Gud. Och ... en är Gud och en är medlare mellan Gud och människor, en människa, Jesus Kristus. Och i intet annat namn finnes frälsning än i Jesu namn.

Allt är klart!

Så från Guds sida är allting klart. Betalningen för alla brott, all onska och allt våld är given. Vi är friköpta var enda en från syndens slaveri och satans förtryck. Och betalningen är Jesu eget dyra blod. Johannes Döparen sa när Jesus kom: Se Guds Lamm som borttager världens synder. Men så bra, kanske du säger, där är ju redan hela världen frälst. Ja, det är kyrkans lära men denna sanning måste upplevas subjektivt. Du måste personligen tro, av hela ditt hjärta. Då fungerar det.

Kanske du tycker att både du själv och andra människor är ganska sorglösa. Det kan vara sant men så vet de heller inte vart de är på väg i tiden. I Guds ord talas det om två vägar. Den ena är smal och leder till himlen, den andra är bred och går till helvetet — mörkrets boning. Vart är *du* på väg? Jesus vet att människor kan gå vilse i det mörker som finns och sade: Ännu en liten tid är ljuset ibland eder. Vandra medan ni har ljuset så att mörkret inte kan få makt med er. Den som vandrar i mörkret han vet ju inte vart han går.

Ljuseffekter

Den här världens ljus är Jesus men mörkrets furste är djävulen. Han har

Hela familjen driver bokcaféet i Norsjö

— Nu börjar vi komma igång på allvar, säger Sandy Dahlberg som förestår Bokcaféet på Åkargatan 1 i gamla posthuset i Norsjö. Till hjälp har hon bl.a. dottern Katrin t.h. och grannflickan Inger Norén.
— Vi har mycket böcker och skivor, säger San-

dy i telefonen, men det går mest kaffe... Här serveras Arvid Wallin och Hubert Lind.

— Men vi skulle nog behöva ett par hundra Midnattsrop till säger Sandy, maka till Amos Dahlberg som fortsätter serien om barndopet på sidan 10—11.

hela den värld i sitt våld som han själv har förblindat och därför kan inte människor se den härlighet som strålar ut från Jesus. Låt mig ta en mycket enkel bild. Bibeln säger att Jesus är den klara morgonstjärnan men att Lucifer, numera satan, är den strålande morgonstjärnan. Jag tycker om att se upp mot himlen och himlavalvet stjärnklara kvällar. Går man ute i skogen syns stjärnorna klart mot den mörka himlen. En tid bodde jag emellertid i storstan med alla dess elektriska belysningar. Och fastän det var stjärnklart kunde jag inte se annat än skenet från gatubelysningar och alla ljuseffekter. Så är det också med alla falska sken här i världen. De hindrar oss att se och vägledas av det sanna ljuset. Det är två makter, två vägar och två ljus i tiden.

Det står, till sist, att satan förskapar sig till en ljusets ängel. Han är mörker men trivs med att ha en ljusdräkt omkring sig. Och det räcker för att vilseleda oss. Så tro inte att han har bockfot och horn för jämnar.

Du vet att när solljuset går upp över himlen då måste både nattens ljus och mörker ge vika. Likaså om du nu öppnar ditt hjärtas dörr för Jesus måste mörkret därinne fly. Det har jag upplevt, så jag vet att det är sant. Läs Johannes 1:5—10.

Gud välsigne dig min vän att ta emot Jesus.

Följ mig — är hans enkla bud

Han kommer att fångar förlossa
och bördornas ok lyfta av
den gamle ormens huvud att krossa
och bryta plågårens stav

Han kommer som svar på seklers
bön
om frälsning från trældom och skam
Han frågar ej efter gunst och lön
Han är Herde och Offerlamm.

Han går till förbannelsens yttersta
ort
och lider för världen vid
och öppnar frälsningens gyllene
port
och bringa försoning och frid

Han går att sitt liv utgiva
att förena syndarn med Gud
ej tjänad men tjänare bliva
"Följ mig" — är hans enkla bud

Följ mig på korsets smala stig
där hatets vindar glöda
där mörkrets härar bjuda strid
och syndens offer blöda

Följ mig på skördefältet ut
där skörden väntar mogen
När skördens korta tid är slut
vem skall befinnas trogen

Mästare, dig vill jag följa
Korsets väg är mitt val
om smälek och hån den hölja
om den går genom mörker och kval

Och trogen dig bli, i kampen
förnöjd
min Frälsare Konung och Vän
Med glädje dig vänta och hälsa
med fröjd
när Du kommer på skyar igen.

Östen Dahlberg

SÅ UPPKOM BARNDOPET

Del 2

SAKRAMENTEN

— helt och hållet teologernas uppfinning

*(Ordet sacramentum användes av
de romerska soldaterna när de
svor kejsaren och armén trohet)*

Artikelserie av AMOS DAHLBERG

Några ord om begreppet sakrament.

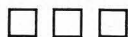
Citat ur Tage Sjöbergs bok: Guds församling i funktion.

"Vid studiet av dopet i vatten och brödsbrytelsen har jag tagit mig för att läsa igenom både det grekiska N.T. och den latinska översättningen, för att ta reda på om det någonstans talas om dopet eller brödsbrytelsen som ett "sacramentum". Jag blev ytterst förvånad över att finna, att detta ord ej alls förekommer i sådana sammanhang i vårt N.T. Om Guds församling sagt det däremot: "Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico Cristo et in ecclesia." Den hemlighet, som ligger häri är stor; jag säger detta med tanke på Kristus och församlingen (Ef. 5:32). Jag fann blott att "sacramentum" och "mysterium" vid skilda tillfällen översatts med "hemlighet". Men dessa ord förekommer aldrig i samband med dopet i vatten eller med Herrens måltid.

För att förvissa mig om att jag ej tagit fel undersökte jag, vad högkyrkomän sagt om denna sak — sådana som håller på dessa Jesu instiftelseord som sakrament. Jag läste då bland annat en bok av den lärde engelske kyrkoherden G. W. Bromily. I sin bok, *Sacramental Teaching and Bracton in the Reformation Church* säger han: "Roten till svårigheten ligger däri, att ordet sakrament inte är ett bibliskt ord. Bibeln ger oss inte någon term för de förordningar,

som det här är fråga om." Det är mycket märkliga ord av en engelsk kyrkoman. "Det är inte ett bibliskt ord", säger han. Det finns alltså ingen gemensam beteckning för dessa tvenne förordningar. Det heter helt enkelt "dop" och "brödsbrytelse." *Det är teologerna som funnit på ordet sakrament i det här sammanhanget.* Ordet sacramentum användes av de romerska soldaterna i samband med deras trohetsed till den romerska hären och kejsaren.

De lärda själva måste erkänna, att detta ord ej förekommer i N.T. i samband med dop och brödsbrytelse. Och ändå har man gjort så mycket väsen av detta.

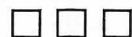
Det finns inga bibelbevis för att dopet som sådant — och ej heller brödsbrytelsen — har någon som helst verkan på själen, då vederbörande inte har någon personlig tro på Gud och hans frälsande nåd i Kristus Jesus.

Det är Kristus som frälser. Jesu Kristi blod är själva försoningsmedlet, och det är genom tron, som vi får del av denna frälsning. Och dopet som sådant är inte något magiskt medel. Det är något personligt och har endast betydelse för den troende själen som vill följa denna gudomliga förordning. Det är samma förhållande med brödsbrytelsen. Den är instiftad för dem som kommit till tro, och inte för de ofrälsta! Det är inte för dem som vill leva ett liv i synd och orättfärdighet. Det ger inte sådana någon välsignelse från Gud utan tvärtom ökar deras elände. Gud dömer dem som

ovärdigt äter detta bröd och dricker denna kalk. Det kan alltså inte vara något nådemedel för dem. Vi tror alltså inte på sakramental verkan av dessa tvenne förordningar. Men vi tror ej heller, att de utgör endast symboler på det inre livet i Gud.

Brödsbrytelsen är en förkunnelse om Jesu verk för oss på korset. Därifrån kommer också all den nåd, som vi behöver för att rätt kunna leva det kristna livet. Då vi i tron tar emot brödet och vinet, så tar vi på samma gång i tron emot vad Jesus är för oss. Han är vår visdom, vår rättfärdighet, vår helgelse och vår förlossning. Ja, Han är vårt liv och vår kraft.

Vi tror inte, att brödet och vinet förvandlas till Herrens lekamen och blod, men vi tror, att Kristus är närvarande genom sitt Ord och sin Ande. Och *Han är närvarande för att meddela sig själv åt oss.* Mången har även upplevt helbräddagörelse då de tagit del i Herrens måltid. Brödsbrytelsen är också en ständig förkunnelse om församlingens underbara hopp. Herrens måltid är en sällsamt måltid, en hoppets måltid. Den vill vara en ständig påminnelse för oss om vårt levande hopp. Brödsbrytelsen är också ett provningsmedel."

Framstående teologer och historieforskare framhåller med bestämdhet, att spädbarnsdopet var fullkomligt okänt under den apostoliska tiden.

Här är några citat

Professor Friedr. Schleiermacher förklarar att "alla spår av spädbarnsdop,

Bekännelse inför både andevärld och människor

frågan. Ett par månader efter min frälsning öppnades dopgraven och inför mina ofrälsta kamrater begravdes den gamla Maj-Christine.

Det går inte att med ord beskriva den händelsen. Den var oändligt betydelsefull. Jag riktigt förnam hur jag inför andevärlden och inför människorna visade att nu var jag en himmelsk medborgare. "Synd och värld farväl för evigt, aldrig får du mig igen."

DÄRFÖR LÄT JAG DÖPA MIG

Men okunnig som jag var när det gällde allt religiöst "språk" höll jag på att få dandimpen när pastorn i början av dophögtiden helt framt förklarade att det var under stor glädje begravningsakten skulle äga rum. "Nu säger han väl fel ändå", tänkte jag i mitt stilla sinne. Men nu vet jag bättre. Dopet är en begravning, men också en underbar uppståndelse.

Så här efteråt kan jag inte låta bli att ställa mig denna fråga: Hur läser folk bibeln egentligen? Faktum är ju att man i Nya Testamentet gång på gång ställs inför konkreta situationer där människor kommer till tro och låter döpa sig. Jag vet att präster och barndopsförsvarare har andra tolkningar. Men nog verkar

dess lite långsökta. Och som nyfrälst läser man bibeln rakt upp och ner (tack och lov) som det står. I varje fall gjorde jag det. Då kan man inte, hur man än försöker, få barndopet försvarbart. Varför skall vi människor alltid förvränga Guds eget ord?

Vilken högtidsdag det var för mig när jag iklädd den vita högtidsdräkten klev ner i den öppna dopgraven. Det var som om himmelen höll andan, om jag får uttrycka det så. Mina kamrater, för många var det första gången de satte sin fot i en frikyrkolokal var gripna till tårar. Detta representerade en renhet som var annorlunda än den i världen. Jag hade beslutat mig för att följa Jesus, kosta vad det kosta ville. Och detta var det första viktiga steget på trons väg.

Gode Gud, låt många människor komma till insikt om betydelsen, ja, nödvändigheten av att gå dopets välsignade väg. Det är bönen jag har i mitt hjärta. Nu för tiden är det tydligen inte så noga med sådana "detaljer" som dop med flera bibliska sanningar. Men låt oss kämpa för Guds eget uttalade ord år 1977.

Till sist säger broder Petrus i Apostlagärningarna 2:38 efter en riktig väckelsepredikan: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, så skolen I såsom gåva undfå den helige Ande."

MAJ-CHRISTINE ÖGREN

— Dopet var en högtidsdag för mei, berättar Maj-Christine, och mina ofrälsta kamrater som för första gången besökte en frikyrkolokal var mycket gripna.

Maj-Christine, idag en ung kristen med brinnande missionskallelse, var utbildad journalist och på väg in i karriären när hon mötte Kristus till frälsning.

När jag efter att ha levt många år i fiendskap mot allt vad kristendom heter mötte Jesus Kristus till befrielse och frälsning var det en självklarhet för mig att gå dopets väg. Det var ingen som talade om det för mig. Jag bara visste att jag måste. "Men du är ju döpt," påpekade min mamma. Men för mig var detta en löjlig tanke. Det som skett för tjugo år sedan, då en präst stänkte lite vatten på mitt huvud liknade ju inte på något sätt de ställen i bibeln som talade om dopet. Nu efteråt tackar jag Gud för att han beskyddade mig från alla de villfarelser som råder när det gäller dop

som man velat finna i Nya Testamentet måste först insättas däri." "Därför hade man med rätta, för att nu åter närma sig Kristi instiftelseord, kunnat släppa barndopet under reformationen."

Professor Lange säger: "Alla försök att härleda spädbarnsdopet från N.T. är fruktlösa. Det strider helt och hållet emot den apostoliska tidens anda och N.T:s grundläror."

Prof., dr Böhmer: "Det verkliga evangeliet, såsom det har förkunnats av Kristus och hans omedelbara lärjungar, vet ingenting om spädbarnsdop. Vi får ej försöka att bibeln stödja en kyrkans institution, som ej är anbefalld i evangeliet."

Prof., dr H. Chr. E. Luthard: "Skriften innehåller ingen föreskrift eller an-

visning angående spädbarnsdop. Herren har befallt sina lärjungar att predika Hans ord, att omvända människor och att samla dem till Kristi församling. Så har de då ock gjort och har framför allt vänt sig till de vuxna för att göra dem till Jesu lärjungar."

Prof. N. J. Göransson: "Det är tydligt redan vid en första överblick, att vi ej i N.T. direkt har någon lära om spädbarnsdop."

John Lindblom: "Vi har inga bevis för att spädbarnsdop förekommer i den ändsta församlingen."

Dr Beyschlag: "Allt vad man trott sig läsa om spädbarnsdop i Apostlagärningarna är ren fantasi."

Professor Em. Linderholm: "Allt tal i äldre kyrklig teologi om småbarns eller

nyfödda barns tro och dopets förmåga att väcka tro m.m. i samma stil, anser jag vara, bara tomma ord, i strid mot all erfarenhet. "Det urkristna dopet var ett vuxendop, som förutsatte personlig tro."

"Historiskt sett finner jag det mycket förklarligt, att baptismen reagerat emot kyrkornas traderade barndop. Detta är nämligen klart emot hela andan i Jesu religiösa budskap och rakt emot Hans egen frälsningsväg. Det är också klart emot den urkristna läran om frälsningen, att läsa över spädbarn, vattenösa dem i treenighetens namn, samt förklara, att man därmed föder dem på nytt, och lära att dopet frälsar från synden, döden och djävulen." "Det var ett

forts. sid. 17

Ledare i DAGEN efter Grahams final i Scandinavium

Det finns en del — också sådana som borde veta bättre — som envisas med att se den här kampanjen som ett jippo. Vi får räkna med att det kommer åtskilliga överlägsna analyser av förkunnelsen, mötesstilen, teologin och omvändelserna under de här fem dagarna.

Men här har verkligen givits prov på en kristen förkunnelse som nått fram till gemene man. Det är ju inte väckelsepredikantens uppgift att imponera på de intellektuella utan att tala så klart, så enkelt och övertygande, att åhörarna drivs till Gud. Att vara medvetet enkel i sin predikostil är ju inte detsamma som en förenkling av själva innehållet. Precis som man kan göra det svåra enkelt, när man själv satt sig ordentligt in i sitt ämne, så kan en väckelsepredikant nå människors hjärtan, när han levit sig in i evangelium så grundligt att han med enkla och lättfattliga illustrationer kan tala om vad det gäller. Denna enkelhet kräver sitt offer. Man vinner ingen prestige med den. Men den fångar gemene man och den fångar in de andligt långtande, på vilken intellektuell nivå de än befinner sig. När den dessutom frambärs i ödmjukhet, med andlig kraft och med ett varmt hjärta för syndare, ger den stora resultat.

— — —

Vi hoppas, att de kristna som ifrågasätter det som hänt ändå aktar sig för att förhastat döma om halten i de andliga erfarenheter som dessa hjälpsökande har gjort eller är på väg in i. Det är bättre att vänta och se än att okänsligt trampa på deras erfarenheter. Vi vet alla, att det som har skett bara är en början och att dessa nyfödda kristna behöver mycken omvårdnad. Och vi bör erkänna att Graham och hans team varit de första att inpränta detta hos oss.

Ur: "En historisk kampanj", Dagen
tisdagen 18/1-77.

"Väckelsekampanjernas faror"

LEWI PETHRUS i EH 1932

Den 7 januari 1932 skrev Lewi Pethrus denna artikel i Evangelii Härold. Vi överlämnar den i oavkortat skick till Midnattsropets läsare.

Till de många onormala företeelser, som i vår tid smugit sig in i den kristna församlingens verksamhet, hör åtskilligt av det moderna evangelisationsarbetet. Den kristna församlingens uppgift att vinna själar för Gud har icke undgått att bli nerdragen till slentrianmässig likgiltighet, eller en osmaklig materialistisk mekanisering.

Årslånga iakttagelser ha övertygat mig om att knappast någonting är mera farligt för en andlig verksamhet än att den skattar åt det moderna väckelsekampanjssystemet. Det bringar såväl de ordinarie predikanterna som församlingarna ner i en hjälplöshet och ett beroende, som är av en mycket farlig art. Då predikanter och församlingar bli hjälplösa, i det avseendet att de äro beroende av Gud, är det som sig bör, men då de komma att bli hjälplösa och beroende inför några enskilda människor, då stå de i en farlig ställning. Och då församlingar och hela stora religiösa sammanslutningar göra sin väckelseverksamhet mer eller mindre beroende av vissa väckelseevangelister, ha de kommit på ett spår, som leder deras verksamhet mot en säker tillbakagång. Jag talade nyligen med en engelsk broder, som reser som lärare bland pingstfolket över hela världen, angående förhållandena bland pingstfolket i Förenta Staterna. Han sade, att denna verksamhet är i en sämre ställning nu än den var för omkring 7 à 8 år sedan. Då jag sporde honom vad han ansåg vara anledningen därtill, angav han som en av orsakerna att man även bland pingstfolket i Amerika skattat allt för mycket åt väckelsekampanjerna. Det finnes många faror vid dessa kampan-

jer, som man icke kommer underfund med på annat sätt än genom noggrann och uthållig iakttagelse.

Jag förnekar icke, att åtskilligt gott kan vinnas genom dem, men jag tror, att detta goda kunde vinnas med mindre kostnader och mindre risker från både församlingars och predikanter sida.

Faran är, att församlingarna komma in i den tankegången att de icke kunna vänta någon väckelse, när deras egna predikanter leda verksamheten och predika Guds ord. Församlingens predikanter bli då någon slags oduglingar, som skola "uppehålla verksamheten", den tid det är stillestånd och kanske tillbakagång i församlingen. Då den lyckans gullgosse, väckelsepredikanten har rest och de böljande folkskarorna glesnat, har den stackars predikanten på platsen att taga vara på resultaten av väckelsekampanjen. Detta är många gånger ett långt svårare arbete än att leda de stora väckelsemötena. Väckelsepredikanten var buren av månadslånga förberedelser bland de troende och utomstående, av många enfaldiga troendes varma förböner och inspirationen i de stora folkskarorna, som genom en speciell och omsorgsfull annonsering dragits samman. Han hade det heroiska uppdraget att leda de mobiliserade bataljonerna till det stora slaget och däri ligger alltid en viss hänförelse och glädje. Men det är måttligt hänförande att få stå kvar, när väckelsepredikanten har gått, och se skaror av dem, som upptagits bland de nyomvända gå tillbaka till sina gamla vägar. Många av dem voro väl endast svepta med av folkströmmen och den för samhället så

ovanliga rörelsen men aldrig gripna av Jesu frälsning, vilket dock många icke förstå. Kanhända den stackars predikanten, hur uppriktig han än är blir orättvist beskyldd för att vara orsaken till de mångas "avfall." Arma människa!

Ofta sättes in alltför mycken mänsklig kraft i de här omtalade väckelsekampanjerna, så att både väckelsepredikanten och folket tröttna efter några månader, varefter en reaktion inträder. I allmänhet vill icke väckelsepredikanten gärna komma tillbaka till samma plats inom den närmaste tiden för att leda en ny kampanj. Men sådant är ju onormalt. Det är icke livets sätt att verka. Jeremias säger att de, som förtrösta på Herren äro lika träd, planterade vid vatten, som under hetta och torka bevara sina löv grönskande och icke upphöra att bära frukt. Sådan är ock en Guds församling, som lever sitt liv i verklig förtröstan på Gud.

I Amerika har det ofta hänt, att en handskakning av predikanten varit det avgörande steget som förelagts de frälsningssökande och sedan de gått fram och tryckt väckelsepredikantens hand ha de räknats såsom nyomvända.

En predikant sade en dag till en av mina vänner, som själv berättade det för mig. "Idag är jag nyomvänd." Då min vän frågade, huru han, som var en gammal troende och predikant, kunde säga så, berättade denne, att han kvällen förut varit med på ett av de stora väckelsemöten, som en världsbeaktad evangelist höll där i staden, och då de som önskade avgöra sig för Gud, uppmanades att gå fram och skaka hand med evangelisten, var det omöjligt att komma ur det stora tabernaklet förbi någon annan väg än den, som ledde förbi plattformen, varför han följde med i deras skara, som ville trycka predikantens hand. På så sätt blev även den gamle predikanten medräknad bland de nyomvända.

Min engelske vän, som jag förut omnämnt, sade mig nyligen under ett samtal uti detta ämne, att evangelisterna i Amerika ofta går till de mest otroliga ytterligheter. Det gäller för dem att få notera så många omvändelser som möjligt, och för att nå detta resultat tillgripes understundom rent tvivelaktiga medel. Genom att de synliga resultaten av väckelsekampanjerna bliva många och stora blir evangelisten eftersökt och uppskattad. Och så blåsas dessa kampanjer upp till en yttre storlek, som på intet sätt motsvarar deras inre och eviga värde. Männe icke samma tendenser och faror göra sig gällande i de väckelsekampanjer, som man mer och mer synes skatta åt även i vårt land?

Det ligger under alla förhållanden nära till hands att i en väckelsekampanj

forts. sid. 18

Vad Graham inte sade

av MATS JANSSON

Får man och ska man som väckelsekristen kritisera företeelser som Billy Graham-kampanjen i Scandinavium i Göteborg? Från världsligt håll har Billy Graham kritiserats för att han förkunnar fundamentala frälsningssanningar om synd och helvete, likaså från anhängare av det "sociala evangeliet." Tyvärr hamnar man alltså i dåligt sällskap med sin kritik.

Ändå är det ett andligt renlighetskrav att kampanjen placeras där den hör hemma. Får svenskarna den uppfattningen att artisteri och mänskliga resurser är detsamma som väckelsekristendom, snärjs de in ännu värre i den religiösa förvirringen, vaccineras ännu mer mot evangelium och förhårdas ännu mer i sina förutfattade meningar. Det är ovillkorligt nödvändigt att de får veta att alternativet finns, att Scandinavium-Jesus inte är Bibelns Frälsare!

"Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, mörk och ben..." (Hebr. 4:12). Men vad som gör vår tid så förvirrad och svår att orientera sig i, är den ogenerade *hopblandningen* av själiska och andliga element, av mänskligt och gudomligt. Visst var det Guds Ord som predikades i Scandinavium — men uppblandat med så mycket annat, att man undrar vad i denna kampanj som är fött av ande och vad som är fött av kött. Och det kusliga är ju Guds Ords kristallklara gränsdragning: "Det som är fött av kött, det är kött, och det som är fött av Anden, det är ande." (Joh. 3:6). Om människorna dras till kyrkorna huvudsakligen genom en själisk uppvisning av tusenmannakörer, fest och glamour, så kommer de att utgöra en livsfarlig barlast i stället för ett friskt tillskott av nytt andligt liv. Det är tragiskt när man så uppenbart förväxlar en framgångsrik rekryteringskampanj med en andlig väckelse och när man tackar Gud för vad man i egen själisk kraft åstadkommer.

Dessa kyrkoledare, som mot slutet av kampanjen så innerligt tackade Gud för denna "väckelse", har de så få egna erfarenheter och har de läst så litet om tidigare väckelser (väckelsen i Wales, pingstväckelsen o.s.v., o.s.v.), att de inte känner igen vad som är andliga livsytringar och andlig väckelse? Naturligtvis upprepar Gud sig aldrig — men något uttryck måste väl ändå livet ta sig, om det finns där!

Kan man överhuvudtaget tala om väckelse utan den innerliga Guds närvaron och den spontana, andefödda lovprisningen? Fjorton tusen människor som av en reklamkampanj dras samman i ett stadion, passivt åtnjuter en bländande uppvisning av amerikansk showbusiness och ovanpå allt detta serveras en genuin amerikansk väckelsepredikan av världens främsta proffs på området — ska detta kallas väckelse? Musiker och stjärnor presenteras och applåderas i show-stil ("Choralerna — kända från konferenser i London och Bryssel och från amerikansk TV" o.s.v.), publiken, göteborgarna och svenskarna smickras, inställsamma skämt kniper applåder, kampanjsångerskan kråmar sig och härmar de stora världsstjärnorna, kyrkoledarna läser sina böner enligt programmet... Snaskförsäljaren, som klampade omkring bland publiken mitt under bönen och sålde sötsaker, blev på

forts. sid. 18

De tjänade i ödmjukhet

av RUTH ÅSEBÄCK, Göteborg

Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid, Och heter: "den Helige": Jag bor i helighet uppe i höjden, men ock hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande; ty jag vill giva liv åt de ödmjukas ande och liv åt de förkrossades hjärtan. (Jes. 57:15).

Det har i regel varit Guds sed, att utvälja det ringa och svaga i denna världen. "Ty betänken huru det var vid eder kallelse. Icke många, som voro visa efter köttet blevo kallade. Icke många mäktiga, icke många av förnämlig släkt. Men det, som för världen var dåraktigt det utvalde Gud, för att han skulle låta de visa komma på skam. Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud — ja, det som ingen-ting var — för att han skulle göra det till intet, som någonting var.

Ty han ville icke, att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud..

Men HANS verk är det, att I ären i Kristus Jesus, som FÖR OSS har blivit till visdom från Gud, till rättfärdighet och helgelse och förlossning. För att den som vill berömma sig, han berömmen sig av HERREN." (1 Kor. 1:26 f).

När vi betraktar de bibliska gestalterna, som Gud har kunnat använda för sina syften, så ser vi i regel deras ödmjukhet och litenhet i sig själva.

MOSE

Han blev upptagen vid konungens hov i Egypten redan från sin späda barndom. Han blev undervisad i all Egyptens visdom och var mäktig i ord och gärningar. (Apg. 7:22).

Till en början var ej Mose så värst ödmjuk. När han en gång blev vittne till hur en egyptisk man var oense med en utav hebréerna, så ville han visa, att han kunde hjälpa sina bröder, och därför slog han ihjäl egyptiern. Storhet, grymhet, häftighet.

Men inte kunde Gud använda en man med ett sådant sinnelag. Mose måste omvändas till en liten och ödmjuk människa. Det blev en underbar förvandling med honom senare. Det står om honom, att han försmådde att kallas Faraos dotterson, och ville hellre utstå lidande med Guds folk än för en kort tid leva i syndig njutning. Han höll nämligen Kristi smälek för en större rikedom än Egyptens skatter, ty han hade sin blick riktad på lönen. Och han lät sig ej förskräckas av konungens vrede, ty därigenom att han liksom såg den Osynlige kunde han hårdna ut. (Hebr. 11:24 f).

Han fick sin fostran av Herren själv. Gud tog honom ut i öknen för att vala får. I 40 år hade han där sin skoltid. 80 år var han när Herren kunde hålla sin examen med honom. Han fick en uppenbarelse av Gud i en törnbuske som brann, men ej förstärktes av elden.

Herren talade med honom om sitt stora medlidande med sitt folk. Huru det förtrycktes och plågades i Egypten. Herren sade bland annat: "Jag har nogsamt hört huru det ropa över sina plågåre, och jag vet vad de måste lida. Därför har jag stigit ned för att rädda dem. (Mos. 3:7, 8). "Därför Mose må du gå åstad. Jag vill sända dig till Faraos, och du skall föra mitt folk Israel ut ur Egypten."

Men Mose sade till Gud: "Vem är jag att jag skulle gå till Faraos, och att jag skulle föra Israels barn ut ur Egypten?"

"Jag skall vara med dig," sade Herren. Men Mose invände: "Ack Herre, jag är ingen talför man. Jag har ett trögt målföre och en trög tunga."

"Så gå nu åstad, jag skall vara med din mun och lära dig vad du skall tala."

"Ack Herre, sänd ditt budskap med vilken annan du vill." Där ser vi Mose stora ödmjukhet, fastän något blandad med otro och försagdhet. Herren blev ganska trött på Moses envishet, och svarade honom: "Har du ej din broder Aron, han kan tala. Lägg orden i hans mun, och jag skall vara med din mun, och jag skall vara med hans mun, och jag skall lära eder vad i skolen göra."

Så fick Mose Guds stav i sin hand, och vi känner till hur underbart han blev ledd och använd av Gud till att föra Israels barn ut ur Egypten, genom Röda havet och fram igenom den stora öknen, med alla dess prövningar. Men vid den tiden hade Mose lärt både saktmod och ödmjukhet och att förtrösta på Herren allena. Det står t.o.m. om honom, att han var den saktmodigaste man på jorden. Hans tröga målföre blev också förvandlat. Vi behöver blott läsa femte Mosebok, för att få se vilken talande tunga Mose hade fått. När han skulle föredra sin avskedssång, började han så:

"Lyssnen I himlar, ty jag vill tala, och jorden hörde min muns ord. Såsom regnet drype min lära, såsom dagen flöde mitt tal, såsom rikligt regn på grönska, och såsom en regn-skur på gräsets brodd."

Mose namn är nämnt i bibelns sista bok. Johannes såg ett glashav och dessa, som hade vunnit seger över vild-djuret, dess bild och dess namns tal, stå inför tronen med Guds harpor i sina händer. Och de sjöngo MOSES, Guds tjänares sång, och Lammets sång.

Moses sång nämndes t.o.m. före Lammets sång... Vilka mäktiga under Herren hade utfört med och igenom sin tjänare... Ofattbara äro hans nådegärningar och hans under med människors barn.

”var och en må hålla den andre förmer än sig själv”

DAVID

Konung David tyckte att han ville bygga ett hus åt Herren. Men, profeten Natan fick gå till David med ett budskap direkt ifrån Gud och förkunnade att Davids son skulle bli den som fick bygga detta hus. Det var många underbara ord och löften i detta tal. Bland annat: ”Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och JAG SKALL BEFÄSTA HANS KONUNGATRON TILL EVIG TID. Jag skall vara hans fader och han skall vara min son.

”Eftersom konung David var en profet, så hade han klart för sig, att det var om den kommande Mesias, Jesus Kristus, Davids son, som Herren talade. Detta grep konung David så djupt, så han alldeles förkrossad satte sig ned inför Herrens ansikte. Han kände sig så liten och ovärdig och han begynte tala till den Allsmäktige: ”Vem är jag Herre, Herre? ... Eftersom du har låtit mig komma härtill, och du har även talat om det, som ligger långt fram i tiden... Och här-om har du talat på människosätt, Herre, Herre...” Så fortsatte han tala, bedja och tacka Herren för denna nåd, som skulle bevisas honom. ”Så uppfyll nu Herre, vad du har lovat, för evig tid. Då skall ditt namn bliva stort, ty du Herre, Herre är Gud, och dina ord äro sanning... JA AMEN.” (2 Sam. 7).

När David blev utvald till Israels konung, så var han ingen stor och märkvärdig man. Profeten Samuel blev sänd av Gud till betlehemiten Isais hus, för att smörja en av hans söner till konung. Så fick den ene efter den andre av ynglingarna träda fram, sju stycken, men Herren sade, att det var ingen av dem som var den utvalde. Det är icke såsom människor ser, Herren ser till hjärtat.

Då frågade Samuel: ”Är detta alla ynglingarna?”

”Ja vi har ju en liten gosse till, men han går i vall med fåren,” så det menade nog fadern, att det ej var mycket att hoppas på.

”Gå efter honom”, ljöd uppmaningen. Och David kom hem, ljuslockig, rödkindad och andfådd, undrande vad som stod på.

”Stå upp och smörj honom till konung, ty han är det,” fick Samuel höra från Herren. Och Samuel tog oljehornet och smorde David mitt ibland hans bröder. Och Herrens Ande kom över David, och förblev över honom. (1 Sam. 16).

GIDEON

När Israel var under midjaniternas välde, och led stort betryck, så ropade de till Herren om hjälp. Den unge Gideon fick besök av en budbärare från den himmelska världen med kallelse från Gud, att befria Israel ur fiendens hand. Men han var en ödmjuk man, och svarade: ”Ack Herre, varmed kan jag rädda Israel? Min ätt är ju den oansenligaste i Manasse, och jag själv är den ringaste i min faders hus.” Han hade inga storhetstankar, som kom honom att lita på stora krigshärar och människokraft. O, nej, tvärt om. ”Jag är den dingaste...”

Han litade på Herrens ord: ”Jag skall vara med dig.” Så samlade han en stor här på 32.000 man. Men Gud sade: ”Folket är för talrikt.” Segern skulle ej ske genom människokraft, utan genom Herren allena.

Ett urval skedde. 300 blev kvar utav den stora hären. Gideon delade upp dem i tre hopar, och gav dem, icke svärd, lans och spjut, utan tomma krukor med facklor inuti krukorna, samt basuner.

På ett givet tecken skulle de stöta i basunerna, ropa: ”För Herren och för Gideon,” samt slå sönder krukorna och svänga med facklorna. Och det blev en stor seger.

”Icke genom någon människas styrka och kraft skall det ske, utan genom min Ande,” säger Herren Sebaot. (Dom 7).

Vi ser alltså, att Herren kallar och de små, som är ringa i sina egna ögon. Både profeten Jesaja och Jeremia kände sin egen ovärdighet.

Jesaja klagade över orena läppar, men fick känna reningens eld genom det glödande kolet från altaret. Och kunde på Herrens kallelse svara: ”Se här är jag, sänd mig.” (Jes. 6).

Jeremias problem var bland annat, att han var för ung, och ej förstod att tala. ”Säg icke, jag är för ung, utan gå åstad vart jag än sänder dig, och tala vad jag än bjuder dig. Frukta icke, ty jag är med dig, och vill hjälpa dig, säger Herren. Och Herren räckte ut sin hand, och rörde vid min mun, och sade till mig: Se jag lägger mina ord i din mun... Jag skall vaka över mitt ord, och låta det gå i fullbordan.” (Jer. 1).

Går vi till nya förbundet, så märker vi bland andra aposteln Paulus, hur han räknade sig som den störste bland syndare, och den ringaste bland apostlarna.

”Om I icke ödmjuken eder och bli-ven såsom barn,” sade Jesus, ”så kunnen I ej komma in i himmelriket...” Det kan vara nyttigt, att ibland betrakta de små barnen. Deras naturlighet och rättframhet. De yvs ej varken över sitt utseende, sin intelligens eller andra talanger.

”Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka giver han nåd.” ”Före fall går högmod i människans hjärta, och ödmjukhet går före ära. (Ords. 18: 12). ”När högfärd kommer, kommer ock smälek, men hos de ödmjuka är vishet. (11:2). Ödmjukhet har sin lön i Herrens fruktan. (22:4).

JESUS

När vi betraktar vår dyre Frälsare, så märker vi, att ett genomgående drag hos honom är hans stora ödmjukhet, osjälviskhet och hans uppoffrande sin-nelag. Han som visste, att han var ende sonen till världarnas skapare och uppehållare. Men han iklädde sig ändå en tjänares gestalt och blev i alla sina åthävor en ödmjuk enkel tjänare. Han höll sig mest till de utstötta, de ringa och små i samhället. ”Han gästar hos syndare,” var kritikernas ord om honom. Ett annat skällsord var: ”Publikaners och syndares vän.” Han hade inget hem på jorden, som han kunde kalla för sitt hem, icke en plats, att luta sitt huvud till. Ofta under nattens timmar var han uppe på bergen i bön och förbön. Han bad för oss. För dig och mig... Han levde blott för andra, för att frälsa, hela och välsigna. Han begärde föga för egen del, blott han fick lyfta andras bördor och göra dem lyckliga.

Och hans lön för allt detta blev ett blodigt kors på Golgata.

Skall vi kunna bli använda av vår Mästare, så behöver vi få en förnyelse i ödmjukhet. ”Att var och en må hålla den andre förmer än sig själv.” Detta går blott i Herrens Andes kraft. Det visar de nämnda exemplen från vår bibel. En liten vers, som jag hörde från min barndom: ”Men om jag bliver något stort, gör strax mig liten då, ty mor har sagt, att himlens port skall öppnas blott för små.”

Den frälsta skaran inför den himmelska tronen skall lägga ner sina segerkransar och falla ned på sina ansikten och säga: ”Lovet och priset och äran, makten och starkheten tillhör vår Gud i evigheternas evighet.”

**Vad
lär
Jehovas
Vittnen?**

Uppl. 9 milj.

☐ **Gud sluter ett nytt förbund med dem**

Var och en skall veta, och i det här fallet då sällskapet Vaktornets folk i första hand — Att det nya såväl som det gamla förbundet är ett förbund som Gud har slutit med det naturliga Israel, om de än inte vill känna av det förrän i ändens tid. (Se: Jer. 31:31—33 — Hebr. 8:8—10). — du skall veta att hedningarna endast är delaktiga med dem genom Kristus. (Ef. 3:6). — Dem tillhör barnaskapet, härligheten och "förbunden" d.v.s. både det nya och det gamla. (Rom. 9:4). — Det är sant att Guds rike har tagits ifrån dem enl. Jesu ord i Matt. 21:43. — Han har förkastat dem det är sant. (Rom. 11:15). — Men han har inte förskjutit dem — (Rom. 11:1, 2.) Det är endast så att de har blivit "förstockade" till en tid — till ändens tid. Men då skall Gud åter förbarma sig över dem och åter upprätta dem. (Rom. 11:32.) Under deras förstockelsetid, utväljer Gud ett folk bland hedningarna för sitt namn, (Apg. 15:14). — När så dessa i "fulltalig skara har kommit in" — d.v.s.: in i förbundet, så skall "täckelset falla" och de skall vända sig till Kristus. (2 Kor. 3:16.) — (Rom. 11:25.) — I sin nöd skall de söka honom i kommande dagar. (Hos. 6:1.)

Herren var "först sänd till de förloerade fåren av Israels hus" — (Matt. 15:24.) — och han uppstod för dem i "första hand" (Apg. 3:26.) — De är ju Guds "förstfödde" son, och äger "förstfödsrätten" (2 Mos. 4:22.) — "De, är de får som han har till sin hjord" — (Hes. 34:30, 31 — Joh. 10:16 — Luk. 12:32.) — Och de andra fåren är hedningarna vilka han drager till sig vid sin försoningsdöd på Golgata. (Ef. 2:11—16) Vilka som avses med de 144000 som var friköpta till en "förstling" bör vid det här laget stå klart för var och en, även för Vaktornet. — Vi får vidare lära av N.T. att en "kvarleva" av det naturliga Israel skall bli frälst vid Jesu återkomst. Ty, om de än var till antalet såsom havets sand, så skall dock allenast en "kvarleva bli frälst" så lär skriften oss. (Rom. 9:27, 28.) — Vilken den kvarlevan är förstår var och en — Det är de 144000 som blir frälsta av nåd, 12000

5. SKÖRDENS TID

av **BO MELIN**

ur var av de tolv stammarna. (Upp. 7:1—8.) — När Herren uppenbarar sig blir sedan "hela Israel frälst" — d.v.s.: både de naturliga och det andliga. (Rom. 11:26.) — Här möter du Guds löfte till Abraham fullbordat. — "En skara som ingen kunde räkna" (Upp. 7:9.)

☐ **Skördetiden och förstlingskärven**

För att riktigt överbevisa dig med Guds ord som är medlem av sällskapet Vaktornet, vill jag ta ett par ytterligare exempel från den heliga skrift. — Du kan läsa ur 3 Mos. 26:10 om en "skörde-lag" som Gud gav Israels folk då de kom in i Kaanans land. — De skulle vid skördetiden frambära en "förstlingskärve" inför prästen. — Och när vi förflyttat oss till ny-testamentlig mark så vet du att Jesus undervisar oss om "skördetiden som varande tidens ände".

Uppenbarelse-boken som skildrar samma "skördetid" att det även här frambäres en "förstlingskärve" inför prästen, som här är Kristus. (Hebr. 8:1) Den förstlingskärven består av de 144000 — och du finner dem i Upp. 14:1 stående på Sions berg tillsammans med översteprästen Kristus. — Johannes ser i sin uppenbarelse hur "säden på jorden är mogen till skörd" (Abrahams säd. (Gal. 3:29.) — och han ser hur lien avbärgar jorden — och hur "förstlingen" friköpes från jorden eller bärgas från jorden. (Upp. 14:14—16. — 1.) — Här möter oss en förunderlig härlighet, Johannes ser hur Guds löfte till Abraham har fullbordats — en stor skara som ingen "kunde räkna" står inför tronen. (Upp. 7:9 — 1 Mos. 26:4.) Förstår du till fullo vad det handlar om när du läser de 144000? — om trots allt inte så läs Jer. 2:3 för full övertygelse. — "En Herrens heliga egendom är Israel, "Förstlingen av hans skörd" — Vi har i anden kommit till "Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mång tusental — Till en "högtidsskara och församling av "förstfödda söner" som är uppskrivna i himmelen, och till en domare som är allas Gud, och till fullkomnade rättfärdigas andar. (Hebr. 12:22, 23.)

forts nästa nummer

... OCH SÄGER VI NEJ

forts. från sid. 3

själen. Men varför sker det, och i vems intresse? Ja, är det egentligen möjligt att vara kristen utan att stöta sig med världens makter? I vems händer ligger egentligen makten?

Hur mycket naggas då inte våra friheter i kanten av den ekonomiska utvecklingen? Man säger att vi har mötesfrihet, men vad består mötesfriheten av när exempelvis hyreskostnaderna för en lokal stigit så mycket att en liten församling inte längre har råd att hyra? Och vad händer med yttrandefriheten när annonskostnaderna spräcker alla budgeter? Det enda som kan motivera så höga annonskostnader måste bli att varje annons utformas till ett väckelsebudskap.

Våra möjligheter att nå ut med vårt budskap, evangelium, handlar alltså till mycket stor del om förvaltning av de ekonomiska resurserna. För att inte tala om hur vi använder det kapital som var och en representerar personligen.

— Vårt kapital sitter i våra händer, sade Arne Imsen. Vårt förstånd, vår kropp och vår hälsa är vårt kapital. Själars frälsning är vår lön.

Eftersom vi säger nej till statsbidrag, måste vi alltså själva skapa våra resurser. Eftersom vi inte heller kommer fram via de etablerade kanalerna med vårt budskap måste vi också själva skapa våra egna kanaler. Hur vi lyckas beror då mycket på hur vi leder och planerar. Det är en fråga om hur kommunikationerna mellan oss fungerar. Sparsamhet är för oss en livsnödvändighet. Tiden likaså är en gåva som vi måste använda. Så är vi tvingade att ta tillvara på alla våra möjligheter som ges oss. Intet sätt och ingen framkomlig väg får föraktas. Alla måste hjälpa till.

Ledarskapet hamnade i blyxtbelysning under dagarna på Blommenhof. Stora krav ställs i en sådan här verksamhet på ledningen. På vad sätt är de som leder arbetet medvetna om gruppens möjligheter och begränsning? Och i vad mån är ledningen medveten om brister och behov i gemenskapen? Ett intensivt väckelsearbete ställer gemenskapen på oerhörda prov.

— Det arbete som kan bedrivas utan bön, skall vi inte ha någon befattning med, deklarerade Arne Imsen redan i inledningen. Vi får tacka Gud för att han givit oss en sådan problematik att vi inte själva kan lösa den. Fungerar inte bönelivet blir arbetet tungt och slit-samt, vilket märks i bristen på koncentration och initiativ. I stället blir det en gnagande oro som mal sönder arbetsglädjen. Så inställer sig alla stressfaktorer. Det måste bli skärpning i bönelivet, manade Imsen.

SÅ UPPKOM BARNDOPET

forts. från sid. 11

stort och olyckligt misstag, när fornkyrkan på sitt nyinförda barndop omkr. år 200 överflyttade de nytestamentliga ut-sagorna om det urkristna dopet och de erfarenheter, som den tidens vuxna och troende kristna gjort vid sitt dop, ända till den religiösa extasen och dess känsla av total nyskapelse." Frälsningsvisshet! Andlig verklighet. Andliga funktioner!

Luther skrev på sin tid, att "därest vi icke kan bevisa, att de små barnen själva tror och har egen tro, då är det mitt trogna råd och omdöme, att man strax avstår, ju tidigare dess bättre, och aldrig någonsin mera döper ett barn, på det att vi icke genom sådant tomt narr- och gyckelspel härnär och hädar Guds högtlovade majestät."

William Smith, Biblisk ordbok: "Av de grekiska förfäderna är ordet döpta ofta begagnat, ofta bildligt, för att beteckna att nedsänkas eller överväldigas av sömn, sorg, synd etc. Här menas baptisma bokstavligen neddoppning."

Som vi vet är N.T. skrivet på grekiska. Vad infödda greker säger om betydelsen av ordet baptizo, som på svenska är väl översatt med döpa, måste därför tillerkännas ofantlig vikt. En sådan, professor Timayenis, tillhörande grekiska kyrkan, född i Smyrna, höll 1879 en föreläsning om Grekland vid Chatauqua i Amerika för en åhörarkrets av olika bekännelser. Om dopet yttrade han: "Grekerna döper naturligtvis. De döper verkligen. Ordet baptizo betyder ingenting annat än nedsänkning. I grekiska språket finns ett annat ord för bestänkning. Rantizo = bestänka. Katacheo = begjuta. När man sticker något av trä i vattnet, så att det helt och hållet övertäckes, då döper man det, man gör vad som uttryckes med baptizo. Jag är beredd att diskutera om det grekiska ordets betydelse med vilken teolog som helst. *Bestänkningsen är icke vad bibeln lär*, det kan ni lita på. Jag vet att detta bruk är alltför djupt inrotat i somliga församlingar för att lätt kunna utrotas, men baptisterna ha det rätta sättet bland eder i denna fråga. Det ord vi nyttjar betyder doppa. Ni kan icke ointetgöra det, det är ett vardagligen begagnat ord. Således om jag neddoppar en människa, då döper jag henne. Jag upprepar det, man måste helt övertäcka något med vatten för att kunna nyttja baptizo, såsom grekerna gör till denna dag."

Den lutherska teologen Matthias påvisar vid tolkningen av Rom. 6:3—4, att Paulus i sitt sinne endast hade bilden av "nedsänkning och uppdykning", samt

beklagat att detta bruk hade blivit förändrat, "enär det på ett mest passande sätt framställer för våra ögon dopets sinnebild och betydelse."

Dr Starke i sitt bibelverk över Rom. 6:4 säger: "Aposteln hade avseende på det dåvarande bruket, enligt vilket den som döptes blev helt och hållet nedsänkt i vattnet, och sedan han något litet blivit lämnad därunder, åter därur upptagen. Dopet innefattar följaktligen ej blott bilden och kraften av Kristi död, utan ock av Hans begravning: så att liksom Herren med sin begravning har undanröjt den förbannelse som låg på Honom, även vi måste bli delaktiga av Hans begravning, när vi bli nedsänkta under vattnet såsom i en grav och därmed begravda."

Alexander Mac Laren skriver om Kol. 2:12: "Vi ser att dop här förutsätter neddoppning, och att denna form är betraktad såsom betecknande. Nästan fullkomlig enhet är rådande bland utläggare om denna sak. Begravning och uppståndelse här omtalat pekar omisskänligt på det ursprungliga sättet för dopet, såsom biskop Lightfoot, den senaste och bäste tolkaren av kolosserbrevet, uttrycker det i hans paragraf: "*Ni voro begravna med Kristus till eder gamla människa under dopets vatten, och voro uppresta med Honom från samma vatten till ett nytt och bättre liv.*"

forts. nästa nummer

LEVA I JESU ...

forts. från sid. 4

leva för den här världen. Vi ska inte tillbedja den här världens gudar eller avgudar, och vi ska inte kasta oss in i omsorger som hör den här världen till. Vår uppgift är inte i första hand att existera. Inte ens att vara religiösa och fromma. Vår uppgift är att leva för Fadern. Vill han ha oss kvar här, så säger vi tack gode Gud, och då är vi här. Men finns inte dessa livsvillkor, då får vi också underordna oss Faderns vilja att vi som sparven liksom rasar till jorden. Fadern vet om det. Han tillåter att sparven lever, och han tillåter att den dör. Det är Gud som tillåter att vi lever, och det är Gud som tillåter att vi tas härifrån. Om vi tror det, då måste vi försöka komma undan de skyddsanordningar som världen byggt upp för att rädda sig från syndens konsekvenser. Vi måste komma undan det, och på ett helt annat sätt förlita oss på Herren, och honom allena.

"Om din ovän är hungrig, så giv honom att äta." Där har vi en annan fråga. Vi kan undan för undan testa bergspredikans ideal i vårt eget liv. Då börjar vi förstå att vi kommit undan kon-

flikterna och problemen därför att vi aldrig har tagit bergspredikan på allvar. Vi har satt upp helt andra normer för vårt liv. Därför har vi också blivit borgerligt accepterade, etablerade, erkända, och också ibland applåderade för vår samarbetsvilja med världen. Det förefaller som om vi valt ideal för en kristen att han ska vara snäll. Och när det målet uppnåtts, då har vi förväxlat det med helgelse.

Vi glider lätt bort ifrån Guds Ord; skaffar oss moderna ideal, och kommer behagligt undan efterföljelsens problem. Sedan, när vi i stället för korset som följer lärjungaskapet, får världens vänskap och njutningar, därför att vi handlat tidsenligt, så tackar vi Gud för det vi borde avsky. Tack gode Gud för att du hjälpte mig och välsignade mig! Och så blir det som egentligen är en förbannelse ett tacksägelseämne. Det är den förvända tron. Som istället för att sörja över att man inte gick Guds väg, tackar för de njutningsämnena världen består med, bara man avstår ifrån att göra Guds vilja. Den förvända tron ser det rent världsliga njutningsmedlet som en Guds välsignelse. Detta är skrämmande. Kristenhet utan sätta, utkastad och nedtrampad.

Många falska profeter förkunnar att om du är rik och blir kristen, så blir du ännu rikare. Den som har materiell framgång, och blir kristen, får ännu större framgång! Den som är med i show-business och blir kristen, kommer att bli en ännu större stjärna! Detta är lögn. Detta är förvänd tro. Men det är sådant som människor vill höra. Det kliar dem i öronen. Den förkunnare eller efterföljare som blir rik på evangelium är en bedragare.

Särskilt unga människor frestas att vilja nå långt och högt. Det är en ond begärelse. Vi ska inte stimulera den. Tvärt om, det viktigaste är inte att nå långt och högt på något område i den här världen. Det viktigaste är att bli vad Jesus vill vi ska vara. Vad vi ska fara efter, är rättfärdighet, frid och glädje. Tro, kärlek och frid med dem som av ett rent hjärta åkalla Herren. Hela världen är förvänd. Det viktigaste är inte att komma in på utbildningsanstalterna, akademierna och skolorna. Det viktigaste är att leva i församlingen. Ha kontakt med Ordet. Inte sträva efter höga betyg och positioner. Men leva ett sådant liv att vi kan ha kontakt och gemenskap med dem som av rent hjärta åkalla Herren. I tiden för Fadern! Rikets barn hör icke världen till.

VAD GRAHAM...

forts. från sid. 13

något sätt för mig symbolen för hela Scandinavium-kampanjen med dess blandning av profant och andligt och den totala bristen på helighet och avskildhet.

Maskineriet gick välplanerat och väloljat (utan att vara andesmört) men mördande mekaniskt. Om den Helige Ande överhuvudtaget var där, så fann Han ingen plats för sina manifestationer i det noggrant fastspikade och stencilerade programmet. Väckelse utan spontan lovsång. Väckelse utan antydan till profetisk kraft. Väckelse utan tungotal, bönebrus, tårar, skratt och kamp. Är detta andlig födelse — eller andlig abort?

Det är bara att be till Gud att de människor som med ärliga motiv gick fram, någon annanstans får den andliga vägledning som Billy Graham inte ville ge och "rådgivarna" inte fick ge, och att de får en tro som inte är grundad på stora samlingar, fest och stämning utan på korsets evangelium.

Billy Graham är ju känd för ett rakt, enkelt och "fundamentalistiskt" omvändelseevangelium. Och det han sade, finns det inte mycket att invända mot — men desto mer mot vad han *inte* sade. Lite irriterande för en svensk är sådant som tydligen "går hem" i USA, prat om fruns figur, familjens barn och hundar o.s.v. Och apropå "livets bröd" börjar Graham prata om att brödet i Frankrike är bäst i världen men kaffet sämst, medan det svenska kaffet är bäst i världen... En svag ansats till applåd i Scandinavium dog bort.

Stundom brände det till på ett välgörande sätt i förkunnelsen. När Graham talade upp tillståndet i världen och talade om Guds dom och Jesu tillkommelse, så gick stora skaror av de åhörare, som dittills smekts av skön sång och praktfullt skådespel och funnit sig väl till rätta.

Men vad som var betänkligt, var när Graham konstaterade: "Världen i dag letar efter en övermänniska, som kan skapa världsfred. Han skall komma...", och när en bibelläsare naturligtvis väntar sig att få höra om Vilddjuret, "Antikrist", så ropar Graham i stället ut: "Jesus Kristus!" Då blir bristen på profetisk klarsyn och stympningen och förnekningen av Bibelns lära plötsligt livsfarlig!

Slutligen kan man dra den slutsatsen, att det tydligen är tillåtet i sådana här ekumeniska sammanhang att vara riktigt skarp i förkunnelsen och t.o.m. nämna både himmel och helvete. Men

dopet är tabu. Det finns en minsta gemensamma nämnare, "du måste bli frälst", men utöver den får man inte gå. "Gör bättring och låt alla döpa er i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse. Då skall ni såsom gåva undfå den helige Ande." (Apg. 2:38). Det var huvudsumman av Petrus' tal på pingstdagen. Men en Billy Graham år 1977 predikar i fem dagar över ämnet: "Gå fram! Kom till Jesus!" Sedan är det stopp. Skulle han gå längre, skulle fronten av 54 kyrkor spricka. En full frälsning, i blodet, vattnet och Anden, får inte predikas i ekumeniska sammanhang. Frälsningskandidaterna lämnas i villrådighet, och de 54 kyrkorna får fritt konkurrera om de vunna själarna.

Men får man inte predika troendopet, går det tydligen bra med barn dop och konfirmation. "Majoriteten här är konfirmerade i kyrkan. Det kommer ett tillfälle efter konfirmationen, när du får bekräfta din konfirmation och komma till Kristus på ett personligt sätt. 'Jag vill bli förvissad om min gemenskap med Kristus. Jag vill bekräfta min konfirmation.'" (Som bekant är ju konfirmationen bekräftelsen av barndopet.) Detta är alltså baptisten Billy Grahams förkunnelse på detta stadium i den babyloniska sammanblandningen — men inte ett ord om att *tro* och bli *döpt*! Vad kommer härnäst?

"Drag ut ifrån henne, ni mitt folk, så att ni inte gör er delaktiga i hennes synder..." (Upp. 18:4).

VÄCKELSEKAMPANJERNAS...

forts. från sid. 13

komma upp till en stegrad verksamhetsintensitet, som icke kan hållas uppe i längden. Väckelsepredikanten kan på olika sätt åstadkomma en spänning bland själarna, som icke håller sig. Jag vet platser, där man satt sinnena i svallning genom en till yttersta driven förkunnelse om Jesu snara tillkommelse. En del ha kanhända blivit verkligt omvända genom en sådan rörelse, men resultatet har efter någon tid blivit, att hjärtan i allmänhet synas vara förhårdade för den härliga sanningen om Jesu tillkommelse. Ja, jag vet platser i vårt land, där en dylik överdriven förkunnelse satt djupa och varnande spår efter sig. På andra platser har det hänt, att predikanten genom ett originellt uppträdande och genom ett drastiskt predikosätt fått folket i rörelse och kunnat konstatera många omvändelser, men sedan väckelsepredikanten farit, har man efter en tid knappast någon kvar av de tre eller fyra hundra, som sades ha

blivit frälsta under kampanjen. Sådant är ett stort fördärv.

Ingen skall heller tro, att en person behöver vara ett helgon framför andra, därför att han kan åstadkomma en tillfällig rörelse på en plats. En väckelsepredikants framgång beror ofta till stor del på hans metoder. En tillfällig framgång kan i vissa fall vinnas genom ganska ytliga medel. Men så förhåller sig det icke med den permanenta, mångåriga framgången. Den måste byggas på ett solidare underlag.

Väckelsekampanjer kunna ha sitt berättigande genom utomordentliga åtgärder under utomordentliga förhållanden. Om församlingarna äro så andligen försoffade, att de icke kunna vinna själar för Gud, då är det naturligtvis bättre att något vinnes än att ingenting göres. Men ett faktum är, att väckelsekampanjssystemet är en onormal andlig företeelse och ett bevis på församlingarnas låga andliga nivå. Och ju mer de använda sig av dessa metoder ju mer kommer deras verksamhet att sjunka.

Det normala är, att en Guds församling alltid är i stånd att leda själar fram till andligt liv och frälsning. Om en församling inrättar sig enligt de andliga lagar, efter vilka hon är bestämd att leva, skall hon alltid få vara i denna ställning.

Det är möjligt, att icke så stora skaror komma på en gång, men i längden blir det alltid ett större resultat, icke endast i inre avseende utan även i fråga om tillslutning av nya medlemmar. Om Guds Andes eld brinner i församlingen och de enskilda medlemmarna låta sig användas av Honom, skall det kunna sägas även i vår tid, vad som sades om den första kristna församlingen:

"Och Herren ökade församlingen dag efter dag med dem, som läto sig frälsas." (Apg. 2:47).

Vid besök i huvudsta'n står

PILGRIMSHEN

ALLTID ÖPPET

Trivsamma och billiga rum
mitt i centrum.

Cafeteria - fyndshop - läsrum

Kristen regi.

Gamla Brogatan 27

Tel. 08/23 52 30

HÄR ÄR HELA KASSETTPROGRAMMET

Kryssa för de band du saknar och skicka in hela sidan.

Pris kr 18:— st

- *****
☐ KB 30728 Jag ska göra er till människofiskare. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 51102 Rättsuppgörelsen i himlen. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 30812 Människans slut — Guds början. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 51104a Staten som Gud I. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 41116 De fyra världsriken. Predikan av Gunno Andersson	☐ KB 51107 Staten som Gud II. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 31216 Tillsammans med Jesus.	☐ KB 51111a Staten som Gud III. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 31218 Församlingen och partipolitiken. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 51113 Staten som Gud IV. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 40203 Tre epoker i den urkristna församlingen. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 51119 Liknelser om himmelriket I. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 40326 En fungerande tro. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 51120 I + II Liknelser om himmelriket II. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 40414 Släpp mitt folk. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 51121 Partier kring Jesus. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 40709 Allting gemensamt. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 51221 Andens gåvor i funktion. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 40811 Befrielse från avgudarna. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61225 En stor glädje. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 41029 Hur arbetar den onda andevärlden? Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60224 Galaterbrevet I. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 41203 Den Helige Ande i urtid och nutid. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60309 Galaterbrevet II. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 41215 De fyra evangelierna. Predikan av Gunno Andersson	☐ KB 60316 Galaterbrevet III. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 41221 Väckelse — ännu en gång? Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60330 Galaterbrevet IV. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 50121 Andens frukt — köttets gärningar. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60406 Galaterbrevet V. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 50302 Lärjungaskapets villkor. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 60413 Galaterbrevet VI. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 50311 Församlingen och samhället. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60420 Galaterbrevet VII. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 50323 Barnen — Församlingen och samhället. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60307 Jag har övervunnit världen. Predikan av Gunno Andersson
☐ KB 50515 I + II Vår tids ideologer i uppenbarelseboken.	☐ KB 60419 Fyra tidstecken. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 50518 Hus och lokalförsamling i funktion. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60525 Köttets och Andens verk. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 50718 Från brudförsamling till skökkyrka. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60607 Fri att tjäna. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 50921 Skökans trolldom förvillar folken. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 60612 Vad ska jag göra för att bli frälst? Väckelsemöte från tältmöten i Stockholm
☐ KB 50923 Romarbrevet I. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60617 Kärlekens lov. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 50930 Romarbrevet II. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60627 En gudstjänstfirande församling. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 51021 Romarbrevet III. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60727 Storfamiljen. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51028 Romarbrevet IV. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60803 Jordbävningar. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51104b Romarbrevet V. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 60919 Tecken eller uppenbarelse. Predikan av Arne Imsen
☐ KB 51111b Romarbrevet VI. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61005 Efesierbrevet I. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51118 Romarbrevet VII. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61012 Efesierbrevet II. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51125 Romarbrevet VIII. Bibelstud. av Arne Imsen	☐ KB 61019c Efesierbrevet III. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51202 Romarbrevet IX. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61102d Efesierbrevet IV. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51216 Romarbrevet X. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61019a Rikedomar I. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 51230 Romarbrevet XI. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61021b Rikedomar II. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 60113 Romarbrevet XII. Bibelstudium av Arne Imsen	☐ KB 61021c Rikedomar III. Bibelstudium av Arne Imsen
☐ KB 60120 Romarbrevet XIII. Bibelstud. av Arne Imsen	☐ KB 61024 Kristus är svaret. Väckelsemöte med amerikanska ungdomar i Brosalen
☐ KB 51025 Kampen för evangelium. Predikan av Arne Imsen	☐ KB 61109a Självavinnande I. Bibelstudium av Arne Imsen
	☐ KB 61109b Nya liv. Bibelstudium av Arne Imsen
	☐ KB 61119a Världsmakten. Bibelstudium av Arne Imsen
	☐ KB 61130 Intag landet. Bibelstudium av Arne Imsen
	☐ KB 70116 Att se Kristus. Predikan av Arne Imsen
- *****

☐ Jag vill bli kassettprenumerant. Kassettprenumeranter betalar 15:— per band

Namn: Bostad:

Postnr, adr.: Tel.:/.....

Orderadress: MRM, Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro, tel. 019/14 52 45, Pg 14 52 45-7

Tusentals ungdomar på "årets stora händelse" från USA.

VEM TAR ANSVARET?

Med ett välsmort maskineri av medarbetare, professionella tekniker och musiker drog gospel- och filmstjärnan **Pat Boone** in i skandinavien för en månadslång turné. Lanserad av svenska Pilot Promotion (som väl utnyttjade den amerikanska evangelisationsvågen som vällde över vårt land) besöktes 7 platser i Sverige. Ca 15—20 000 personer lär ha sett, upplevt och hört "årets stora händelse". Men det var dyrt. Entréavgiften uppgick till 30 à 40 kr för att lyssna till den "nya sång" som Boone enligt förhandsbesked skulle sjunga. Den gamla rockstjärnan hade, om man får tro hans eget ord, upplevt en radikal omvändelse i sitt liv.

För att lätta upp showen och rädda även den "mogna" publikens entréavgifter blandades programmet smakfullt upp med de slitna succélåtarna från 50—60-talet.

Med bländande leende, helvit kostym och väl inarbetade gester vittnade han nu om lyckan i "The new life". Budskapet mottogs av en publik med tindrande ögon som till stor del tillhörde barn i 10—15-årsåldern. Applåderande detta växer nu en ny generation upp i svensk kristenhet som borde axla den mantel och tro som fäderna burit och kämpat för. Ovetande om vad efterföljelse och korsbärande innebär, ovetande vad avståndstagande från världen innebär, vaggas de genom livet i denna förföriska njutningskristendom.

I en atmosfär där alla trivs, där ingen behöver stöta sig. Där GUD är allas far, för ofrälsta som frälsta. Där ingen besvärlig inbjudan till Kristus utgår och avgörande beslut inte finns med. Gränserna för det förbjudna rubbas. De "torftiga väckelsemötena" avbefolkas. Vem tar ansvaret?

TORBJÖRN HELMNER

